

Framhald av síðu 10

lærari fekk eg 100 kr. um mánaðin. Tá eg fór frá fekk eg 100 krónur um tíman sum serlærari, leggur Wenningsted brosandí afturat.

Við skúlabørnum

Jákup Wenningsted hevur gjørt marga ferðina til Danmarkar við skúlabørnum. Fyrstu ferð, hann var við, var í 1938. Tá vóru ikki færri enn einir 100 næmingar við.

— Hesar ferðir máttu fyriskipast so biligt sum gjørligt, og ikki kann sigast, at ferðast varð á fyrsta klassa.

Sum oftast fingi vit eitt rúm umborð á Tjaldrunum, sum vanliga varð nýtt til post, men hóast tær ikki serliga góðu umstøðurnar og sjóverk, vóru børnini væl nøgd.

Tað var ikki vanligt at ferðast tá, og hetta var ein av teimum fáu møguleikum, sum skúlabørn høvdu at koma av landinum at ferðast.

— Eg haldi at hetta var eitt gott tiltak, tí tað var

so lítið av pengum millum fólk. Hjá mongum stóð á at skaffa børnunum so mikið av klæðum, at tey óskammað kundu koma við.

— Ivaleyst hevur upprunaliga ætlanin við hesum ferðum verið at givið teimum børnum, sum ringast vóru fyri, møguleikan at vera við, men tað bleiv tað tverri ikki til. Hesi høvdu rætt og slætt ikki ráð til tess, tí eingin hjálp fekt nakra staðni frá.

Hvussu nógvar skúlabarnaferðir, ið Wenningsted skipaði fyri til Danmarkar, minnst hann ikki, men hann var við til seinast í sjeftíárunum og hann letur sjálvur sera væl at hesum ferðum. Hóast børnini vóru mong, var lætt at halda skil á. Men onkuntið var strævið. Tá vit fóru onkustaðni máttu vit telja og tað gjørdi vit eisini, tá vit komu aftur frá onkrum túri, fyri at tryggja okkum, at øll vóru við, heldur Wenningsted fyri.

Skúlabarnaferðirnar vóru altíð til Danmarkar og hesum fanst onkur at. Orsøkin til at vit ferðastu tann vegin hevur helst verið tí ferðasambandið hevur verið frægast tann vegin og at vit hava havt avtalur við skúlafólk har. Annars setti eg meg einferð í samband við skúlaferðir í Islandi, men teir høvdu so ongan áhuga tá í hvussu er, sigur Wenningsted, og leggur afturat, at tað týðningarmesta var at

koma av landinum. Hvar, hevði ikki so stóran týðning.

Ein koppur av kaffi av og á — tað var lønin

Jákup Wenningsted sat í mong ár í líkningarnevndini í Havn. Tá var líkningarnevndarlimur fólka- valdur, og arbeiðið var stórt og ikki ein króna varð latin í løn fyri hetta arbeiðið.

Hvor einasta sjálvuppgáva skuldi gjøgnumgangast, so tað tók sína tíð. Oftast langt út á náttina. Lønin var ein koppur av kaffi av og á.

— Men tað var einki at gera við tað. Vit vóru valdir og arbeiðið mátti gerast. Eg trúgvi aldri, at vit nakrantíð heittu á býráðið um nakra samsýning, sigur Wenningsted. Hann leggur afturat, at onkuntið dró so langt út, at tá teir góvust í líkningarnevndini var tíð at fara beinleiðis til arbeiðis.

Wenningsted varð valdur í líkningarnevndina fyri kriggið. Tá var lítið av pengum millum fólk, so lítil skattur var at heinta frá mongum og fólk royndu sjálvandi at sleppa sum lættast í sketti. Tað kom meira enn so fyri, at vit máttu kalla fólk inn at geva frágreiðing um tað, tey høvdu givið upp, men í flestu fornum kundu vit tosa okkum til rættis. Vit grópaðu ikki í sáluni hjá fólk. Vit sóu á teimum, at tað var ikki við nakrari

óndari ætlan, at tey høvdu gloymt at uppgivið nakrar krónur og sum oftast fóru tey toluliga væl nøgd frá okkum aftur, sigur Wenningsted.

Mourentius var ein rættur javnaðarmaður

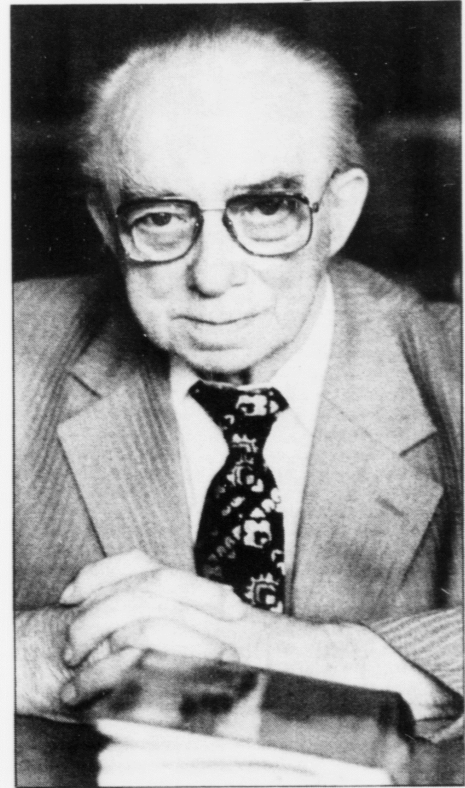
Jákup Wenningsted hevur altíð verið sannførdur javnaðarmaður, greiðir hann frá, og minnst aftur á tíðina, tá javnaðar-rørslan tók seg upp her hjá okkum fyrst í hesi öldini. Hann kom nóg saman við teimum, sum tá gingi á odda, og pápi hansara, Hans Marius Jacobsen, var eisini blaðstjóri á Sosialinum í tvey ár — frá 1933 til 34. Hann gjørdist blaðstjóri eftir Mourentius við Stein.

— Mourentius var rættur javnaðarmaður, og legði alla sína arbeidsorku í sitt arbeiði. Mourentius var eisini ein av undan-gongumonnunum fyri at stovna keyppsamtøku í Havn, sigur Wenningsted og minnst aftur á tá hann, saman við Mourentiusi fór út til fólk at tekna limir og at fáa tey at seta pengar í.

— Tað eydnaðist at enda, men strítið gekk, leggur hann afturat.

Jákup Wenningsted hevur gjøgnum árin gjørt mong sjálvboðin og ólont arbeiði. M.a. hevði hann roknskapin hjá Sosialinum eina tíð.

— Tað vóru ikki tær stóru inntøkurnar, so har

var næstan nóg mikið við tí einu kolonnuni í roknskapinum, leggur Wenningsted brosandí afturat.

tór.

— Tá eingin løn kundi latast fyri serundirvising var eitt at gera. Tað var, at gera hetta arbeiði ókeypis

Frá skúlabarnaferðini í 1939. Ein av teimum uttastu til høgri á myndini er Wenningsted og undir liðini á honum Hans Andr. Djurhuus. Miðskeiðis á myndini sæst Jógvan við Anna, sum eisini var við sum ferðaleiðari (Myndina eigur Kathrina Jacobsen)

